

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

¹ AIN, in tribu Juda urbs sacerdotibus separata. Est & usque hodie villa Bethennim nomine, in secundo lapide à terebintho, hoc est, à tabernaculo Abraham quatuor millibus à Chebron.

² AIN, in Daroma contra Australi plagam Chebronis, novem ab ea millibus separata.

AIN, in tribu Juda, seu Simeon, civitas sacerdotibus separata.

AION. Vide AIAN.

ALEXANDRIA, illustris Ægypti civitas, & Ptolemæorum regum Ægypti sedes regia, quæ etsi nomen ab Alexandro Magno accepit, diu tamen ante Alexandrum ejus nomen in Scriptura apud Prophetas auditur per quamdam prolepsin, ut docet Hieronymus ad Ezech. xxx. Ejus nomen Hebraicum est *Αλ* No.

ALICARNASSUS, i Machab. xv. urbs est minoris Asiæ non ignota.

³ ALIMELECH, fortis Afer.

ALIMI, urbs Trans-Jordanina in Galaaditide regione. i Machab. v.

⁴ ALLEA BARGOZAN, nomina fluminum in terra Medorum: ad quorum montes captivus Israël ductus est.

⁵ ALLUS, regio Idumæorum, quæ nunc Gabalene dicitur, vicina petre civitatis.

ALMATH & ALMON. Vide ÆLMON.

ALUS. Vide Allus.

AMAAD. Vide Amath.

AMALEC, mons in tribu Ephraim. Judic. xii. vs. 15.

⁶ AMALECHITES, regio in deserto ad meridiem Judæ, trans urbem Petram euntibus Ailam: cuius & Scripturæ recordatur, dicens: Amalech habitat in terra ad Austrum: sed & juxta eum alius Chananæus habitabat, qui dimicavit contra filios Israël in deserto: de quibus ita scribitur: Amalech autem & Chananæus habitabant in valle.

Αἰ, φυλῆς Ἰούδα, ἱερεῶν ἀφορισμένη. Ἔστι δὲ κώμη νῦν Βηθανίην λεγόμενη ἀπὸ β' σημείων τῆς τερεβίνθου, Χεβρὼν δὲ ἀπὸ τεσσάρων.

Αἰν, κλήμα Ἰούδα, ἢ Συμεὼν, πόλις ἱερατικὴ.

Αλμέλεχ, κλήμα Ἀσὴρ.

Αλασαβὼς Γωζάν, ἐν χώρᾳ Μήδων ποταμοί, ὧν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀπακίσθη ὁ Ἰσραήλ.

Αλλοὺς, χώρα ἡγεμόνων (τῆς Ἰδουμαίας) ἐν τῇ νῦν Γεβαλίνῃ, Πέτρα τῇ πόλει παρακειμένη.

⁷ Ἀμαληκίτης, χώρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, τῇ πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἰσδαίας, ὑπερκειμένη τῆς νῦν καλεμένης Πέτρας πόλεως, ἀπὸ τῶν εἰς Αἰλά ἐπιστημαίνεται δὲ καὶ ἡ γραφὴ λέγουσα. Ἀμαλὴν δὲ κατῴκει ἐν τῇ γῇ πρὸς νότον ἐκ γειτόνων δὲ αὐτῶν ὁ Χαναανίος ὑπῆρχεν ὁ καὶ πολέμησας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ἐρήμου, ὃ καὶ αὐτὸ μαρτυρεῖ ἡ γραφὴ, λέγουσα. ὁ δὲ Ἀμαλὴ καὶ οἱ Χαναανῖται κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι.

ARI, tribus Juda, sacerdotibus separata: est & vicus modò Bethanin dictus in secundo lapide à Terebintho, à Chebrone verò in quarto.

AIN, fortis Juda, vel Simeon, civitas sacerdotalis.

ALIMELECH, fortis Afer.

ALASABOR GOZAN, fluvii in regione Medorum, ad quorum montes Israël captivus abductus est, (& migrare compulsus.)

ALLUD, Regio principum Idumææ, in ea regione quæ nunc est Gebalene Petre civitati vicina.

AMALECITES, regio in deserto, quod est ad meridiem Judææ, sita supra civitatem quæ nunc appellatur Petra, abeuntibus in Æla: indicat verò & Scriptura, cum ait: Amalec autem habitabat in terra ad Austrum: ex iisdem porrò vicinis fuit Chananæus, qui etiam pugnavit cum filiis Israël in eremo, quod & ipsum Scriptura testatur, cum ait: Amalec verò & Chananæi habitant in valle.

NOTÆ.

1. De hac paulò post. BONFRERIUS.

2. De hac ad vocem sequentem. IDEM.

De eadem urbe semel, bis, tertio sub eodem agit nomine, quæ commodius in unum fuissent conjuncta. Quamquam ejus ab Hebrone distantiam non eodem modo ubique definiat. Daroma autem Judææ totius plaga est maximè meridionalis, id enim Hebræis vox illa sonat, ubi haud dubiè urbs illa fuit, quandoquidem in tribu Simeonis fuerit, quæ planè ad Austrum. Dicitur in versione nostra *Ain* vel *Æen*, de qua & nos supra in voce *ÆEN* diximus. Fuit autem, ut ibi diximus, primò tribui Judæ, postea Simeonis attributa: eademque, ut hic Hieronymus dicit, *Sacerdotalis civitas*, quæ, dum assignantur Sacerdotes & Leviticæ civitates, Jos. 21. tribui Judæ adscribitur; quia intra tribum Judæ ibi tribus Simeon comprehenditur, cum intra tribus Judæ fines esset recepta. IDEM.

3. Hæc in versione nostra Jos. 29. *Elmelech* appellatur: apud Septuaginta juxta varios Codices *Alimelech*, *Elimelech*, *Elmelech*: in Hebræo *Allammelech*, quæ vox idem sonat quod *inutilis rex*, vel *mutus rex*. IDEM.

4. In his vocibus planè corruptis tria nomina propria implicata sunt, quæ habes 4 Reg. 17. v. 6. In *Hala*, & in *Habor* juxta fluvium *Gozan*; quæ verba *Hala* & *Habor* non fluviorum, sed urbium esse indicant nomina, fluvii verò unicum illud *Gozan*. Itaque hæc omnia non fluviorum sunt nomina, ut videtur hic indicari, & è versione Septuaginta elici potest, quæ habet, in *Hala*, & in *Habor* fluvii *Gozan*; quæ versio videtur duo illa priora fluviorum facere nomina, postremum urbis vel loci. At versio nostra firmatur ex Hebræo, ubi *ἡβαρ*, hoc est, *fluvius*, singulare est. Adde & alterum locum è 1 Paral. 5. v. ult. ubi rursus eadem habentur: *Et adduxit eos in Labela*,

& in *Habor*, & *Ara*, & fluvium *Gozan*, ubi solum hoc postremum fluvius constitui videtur, etiam in versione Septuaginta Int. Fatendum tamen & alterum haberi in nostra versione 4 Reg. 18. v. 11. *Collocavitque eos in Hala*, & in *Habor* fluvii *Gozan* in civitatibus *Medorum*. Crediderim totam evacuati difficultatem, si *Hala* & *Habor* regionum statuuntur nomina, *Gozan* non fluvii, sed regionis sit nomen, ut ad ea loca dicemus. Vide plura ad vocem *GOZAN* in hoc Onomast. & 4 Reg. 17. v. 6. IDEM.

5. *ALLUS*, in nostra versione appellatur Num. 33. ubi fuit una Hebræorum mansio in deserto. *Petra* autem, cujus hic meminit Hieronymus, non est *Petra* illa Moabitarum civitas, à qua Arabia Petreæ nomen est inditum, sed altera *Petra* in Amalecitarum montibus, cujus sit mentio Judic. 1. v. ult. IDEM.

6. *AMALECHITES*, potius patronymicum nomen à regione, quam ipsum regionis nomen est: regio & populus *Amalec* dicitur, vel regio cum addito *Amalec*, vel mons *Amalec*; nam hi Amalecites ferè montes qui Judææ ad Austrum sunt Ægyptum versus incolebant. Habitarunt quidem & in valle, ut hic asseritur, & habetur in Scriptura, Num. 14. v. 25. Verum non tantum vallem occupasse, sed etiam montem, qui Judææ ad Austrum est, indicatur eodem Cap. v. 45. *Descenditque Amalecites & Chananæus, qui habitabat in monte*. De *Petra* paulò antè in *ALLUS*; de *Aila*, seu *Ailath* supra dictum est. IDEM.

7. *Αμαληκίτης*] Scripsit *Ensebius Αμαληκίτης*, noverat enim optimè sic Græcè formari nomina regionum, sed imperitus librarius pro I ultimæ syllabæ, scripsit H, propter similitudinem soni, quod vitium frequentissimum est in Codd. Græcis MSS. Emendatum hoc oportuisset ab Hieronymo, aut certe ab editoribus, quod non factum; quæ de re vide quæ diximus Quæst. Hieronymiana III. §. 16. CLERICUS.

1. Hæc